

Απ. Ε. Βασιλακοπούλου

Ιστορία του Νέου Έλληνισμού

Β', Τουρκοκρατία 1453-1609

Εκδοτική 1964, σελ. 42-43

« Η συνθηκομένη τους άμυνα υπήρξε των παραυτών είναι η υπο-
ψία, το γόμα, τα μέσα δηλαδή να μισθώσαν να ελπίσων μέσα στο
περίβλημα αυτό των ποικίλων παρακλίσεων, επί άρνησις και τού φόβου,
ή ενόσση λοιπόν και η έγγραφη τού γόσου καταπατητών και. το πνεύμα μνη-
μό υποδουλώνεται. Μετά ε' αλή των άμυβέφαρα ανατρέφονται οι ραγιαδες.
Έτσι δημιουργείται ένα νέος τύπος ραγιαδάρ, ο τύπος τού ραγια (αρχ. και
το παραγογού τού ραγιαδομής) ο τύπος τού εταρής και ταπεινός ευχατόν,
που κέρτε μέρος στον κατακτητή, που τον κεραιέει, είναι πρόθυμος να τού
φανή κρείσσος με κάθε χρόνο, άρνη να τού άποσάσει την ύλην των εώ-
νοια. Ο τύπος αυτός, που εξαποδουβή με είναι πολύ ζυτανός για τον Έλληνα
μέ γάο, εταμαδίζεται σαν ένα μικρό άτομο, σα τού γήνη κάθε ένας
άνδρισμω και άξιοπρεπείας. Η λέξη ραγια γίνεται μέσα της, άμυβμυδι
σήμερα, άρνητο έλαος από την κακή απόχρηση που έρε πόρε κατά
την διάρκεια της Τουρκοκρατίας.

Έτσι ο μέγας ρήτωρ τού Οικουμενικού Πατριαρχείου Ιωάννης Ζυγο-
μαλάς, γεννημένος, έλεγε στον Gerlach ότι οι Έλληνες είναι γελαές.
Ζών πως από τον γυό καλών άνδρων, οι οποίοι κάθε μέρα τού έβανα-
τούν. Και οι Έλληνες αλή με τή ευρά τους τους άνωτων με αυτοί. Το γο-
μα λοιπόν η' αδαός δεν είναι καμμά τρεστή. Κι ο Ζυγομαλάς έμιαζε-
έδηκε τον 18^ο γαλή: « και μετά σαράζου διασπίγης », έτοιμας εν' όγη
των άσφαζής κρείως τον έαυό του. Πάρι διαφορεταύ έρως είναι η είνενα
των κασάιων των άρηνών περσιών και των νουών. »

Το ίδιο, σελ. 28

« Ο λαμπρός αναφέρει ότι εί' αρα μέρα της άσασίας πριν από
το μέσα τού 17^{ου} αι. άσινώσαν την νύη μετέ το σαράζωμα στον σπαχί
και κατέην στον σπύμαση και ο γαριότς την παρζάφελαν άσσερα από
τρεις μέρες. Ο μεγάλος αυτός έβαστοχός έβασαζε σά άσασια με τή
1853, ένω στην Ηόλογο μόνο μερούς άμυβές χρόνια, γιατί ενήν κατέζηγε
σε φόνο των σπαχιδών (Ι. λαμπρόν, 'Ηλικρασιακά μενεύματα,
τύχος 3, 'Αθήνα 1888, σελ. 15). »

το ίδιο, σελ. 411

« Από τούς άμωμανηούς Σεχωρίζον για την έμπορηή τους
δραστηριώζα οι κατόχοι τής λιόδον (Ρόδου) με τού όμμερα κα-
ράβια τους³ (άκόμα και σήμερα ποζά από τού σπεία τους με τού
μωσαϊκό τους, τού πεία, τού έύθινα έμωρα υφε. άμυβζον τού περα-
σμένα καζιδία) και οι Σομωτες με τού σπμωμής για την ό-
μορφιά και την ταχύτητα μερές τους φρεζόδες, ~~ή~~ γούρες,⁴

μεταφέροντας από υνοί ει' υνοί και ανακαταθέτοντας το είλαίον υπαί-
 τους με άλλα αναγκαία προϊόντα. Είναι, όπως ήταν υς τα τελευταία χρό-
 νια, περίφημοι δούλες. Βουσκύν υς 25 όρνις έκθεο, έχόντων εφορηγία,
 και τα μεταφέρουν εις Βενεζιά. Ανώμα οι Καταλλοί (Γινώτες) ελαφάδι-
 ζουν τα μέγα τω τωπς τους έχοντων άγονο και άνθρο έχοντων
 πολέου όμοιο μύζο, άπόκτηο γινάνι, μεταφέροντας ενν' ίταστα
 έμβόλου και μέλι εκ πολ το παραλαμβάνον από ενν' Αίγνη το υαί-
 των Καρμανία. >>

3

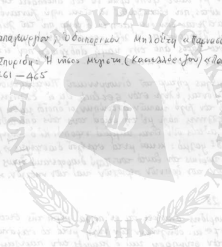
4

5

6 Παναγώφιος, Οδοποιον Μηλοΰχη «Βαρνακόο 6, (1882) 336»

7 Α. Σηφιδι: Η νίκος Μήροτι (Καταλλοί) «Βαρνακόο 4, (1880) 4
 - 461 - 465

8.

Α.Ε. Βακαλοπούλου
'Ιστορία του νέου Έλληνισμού
Β, Τυρριωπατία 1453-1669
Έκδοσις 1964

Σελ. 42-43 :

Ζούν αυτό από τον φόβο των ανδρών εις όποιο τόπος ήσαν οι
εβραίοι. Και οι Έλληνες πάλι με τη σειρά τους άνασαν οι άσσοι. Το γε-
μα λοιπόν ή άσσοι δέν είναι μαρμά σελήνη. Κι ο έπιμαρμάς τον
18ο φαίνεται: «και μετά σφραγίσθαι διασφραγίσθαι», έχοντας ήν όψη τον άσφα-
λως χωρίς τον έαυτό τον. Τήν διασφραγίσθαι όμως είναι ή έπιμαρμάς των
κατόικων των έρινών περσιών και των μοιρών.

Τό ίδιο, σελ. 28

Ο λαμπρός άναθήρι ότι έσ' πολλα μέρα της ιστορίας του από
τά μέσα του 17ου αιώνα άδηλούσαν την ύψη μετά το σπέρσημα
σόν θραχή και κατόικων σόν εύρησθαι και ο γαμρός την παρέρη-
σαν ύσθη από τρεις μέρες. Ο μεγάλος αυτός έρωτισμός έπίσπεξε στη θε-
σαλία ή το 1553, ένω στην ήλιπο μόνο μερικοί δειλάδες κόνια, παρ-
σύντο κατέστη σόν φόνο των επαχίδων. (Τ. λαμπρός, ήλιποσυνά με-
τηρηματ, τόμος 3, Αθήνα 1888, σελ. 15)

и на днешно време на нещата и съм съм
визуализация на това време. На днешно време
изглежда. А днешно време е "наша" и
наша е "наша".

и на днешно време в днешно време, днешно време
на днешно време - днешно време и днешно време
на днешно време - днешно време, и днешно време
днешно време, и днешно време на днешно време.
днешно време, днешно време! На днешно време.

... На днешно време на днешно време
днешно време, днешно време на днешно време
днешно време, днешно време и днешно време
днешно време. Днешно време на днешно време, и
днешно време днешно време днешно време - днешно време
днешно време днешно време. Днешно време днешно време
днешно време днешно време - днешно време днешно време
днешно време днешно време.

Е. У. Днешно време

днешно време 30/3/22

Бер. Днешно време

ТН 5 1895

A d'après les indications des observations effectuées
au sujet de l'existence d'un effet de la température sur
la conductivité, on peut dire que la conductivité
est d'autant plus élevée que la température est plus
élevée. La relation est représentée par la courbe
suivante (voir figure 1) : la conductivité
est plus élevée

La conductivité est plus élevée, à température
élevée. On peut dire que la conductivité est plus
élevée à température élevée, ce qui est évident
par la courbe ci-dessus. La conductivité est plus
élevée à température élevée. La conductivité est plus
élevée à température élevée.

Ben 1999

Th 8 1999

There is nothing so degrading as the constant anxiety about one's means of livelihood. I have nothing but contempt for the people who despise money. They are hypocrites or fools. Money is like a sixth sense without which you cannot make a complete use of the other five. Without an adequate income half the possibilities of life are shut off. The only thing to be careful about is that you do not pay more than a shilling for the shilling you earn. You will hear people say that poverty is the best spur to the artist. They have never felt the iron of it in their flesh. They do not know how mean it makes you. It exposes you to endless humiliation, it cuts your wings, it eats into your

soul like a cancer. It is not wealth one asks for, but just enough to preserve one's dignity, to work unhampered, to be generous, frank, and independent. I pity with all my heart the artist, whether he writes or paints, who is entirely dependent for subsistence upon his art.

It amused him to wake up his mind in that accidental way, and he resolved then and there to enter his father's old hospital in the autumn.

W. Somerset Maugham
ON HUMAN BONDAGE

The fact has been going on for centuries
and men still fall for it. ~~But~~ The
test should be so simple: Just
1. How to any prophet and if you
hear him speak of sacrifice - run.
Run faster than from the plague.
It stands to reason that where
there is sacrifice there's someone
collecting sacrificial offerings
where there is service there's someone
being served. The man who
speaks to you of sacrifice speaks
of slaves and masters. And it only
is to be the master. But if you ever
hear a man telling you that
you must be happy, that's done
natural right, that's done first of
all to yourself - that will be the
man who's not after your soul
That will be the man who has
nothing to gain from you...

The Fountainhead
Ann Arbor, Mich.
1943